

18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

Ναί, ἰδοὺ ἡ Πύτμος, ἐρχομένη ὀλοὴν
πλησιεστερά, βραχὺ ὥς νῆπος, περιφερείας
18 περίπου μιλίων. Ἐπὶ τέλους ἀποβιβα-

ζόμεθα, και δύο ήμενοι με φέρουσι πρὸς τὸ ἀγαπαιτικὸν μοναστήρι.

Οἱ μοναχοί, εἰς 40 σχεδὸν συμποσούμενοι, εἶνε πολὺ καλοί, καὶ ὁ ἡγούμενος φέρει καὶ θελκτικὸν ὄνομα Δ γ α θ ὁ γ γ ὁ ς.

Εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν ξένων εἶνε μία ἐπιθλητικὴ εἰκὼν Ἐπισκοπῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον μετὰ τὸν Ἀρειὸν ἐκ τῶν μέσων αὐτῶν.

Ἡ θάλασσα μαγευτικὴ, ὅταν βλέπῃ καὶ εἴς ὑπὲρ τὴν χρυσταλλωδὴ θάλασσαν πρὸς τὴν Σάμον, τὴν λευκὴν Δῆλον, καὶ τὴν Κω, ὅπου εἰς ἡλικίαν δατηθῶν διδάσκον ἱερὰν σχολήν.

Εὐρὺ μετὰ ἱσχυρὸν ἀνεμοκύλου, καὶ τράγευς καὶ ἀμπέλου.

Εὐθυμήθητε τὸν Ἀποστόλον Ἰὼν καὶ τὴν ἰδὴ Γαλήνην πρὸ 2,000 ἔτων. Ἐπὶ ἀκρίβητι τὸ σπῆλαιον—ἐκκλησίαν τοῦ μελίσσιος ἐνδιαφέρει. Ἐδῶ ἡτοιοῦτο ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰωάννης, αὐτῶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἰπάρχει ἰδὴ μεγάλη εἰκὼν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύπτοντος ἑαυτὸν πρὸς τὸν Ἀποστόλον Ἰωάννην, ὅστις καίτοι πρηνὴς ἐν τῇ ἄγγελοι ἀκούζονται περὶ, ἑκαστός μετὰ ἑκκλησίαν εἰς τὴν χεῖράς τοῦ, τὴν Ἐρίσον, Σμύρνην, Θυάτειρα, κτλ.

Ὁ διδάσκαλος εἶνε προσηνέστατος, μου ὁμιλεῖ οἱ καὶ ἀγγλιστὶ καὶ ρωσιστὶ. Μου ἐπιτρέπει νὰ ἐξετάσω τὰ παιδιὰ τοῦ, καὶ τὰ εὐρίσκω μελετημένα. Εἰς ἄλλο μέρος τοῦ κτιρίου ἄλλος Ἐπίσκοπος διεξάγει ἐξέτασιν εἰς τὴν ᾠδικήν. Εἶνε συγχρητικὸν ἀκούει καλεῖ τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἀδοντα μερῆς λειτουργίας τῆς Εὐχαριστίας, ἡ ὁποία περ λαμβάνεται εἰς τὸ ἀγγλικανικὸν Προσευχολόγιον.

Ὁ ἐπίσκοπος εἶνε ἐπίσης προσηνέστατος, καὶ βραδύτερον πίνωμεν μετὰ ἡδονῆς οἶνον καὶ καφέν.

Τὸ μοναστήρι ἔχει ἀγγελλὰν διὰ δαπάνης 30,000 δραχμῶν καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ διδάσκαλου, ἑνὸς ἱατροῦ καὶ εἰς φάρμακα.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ.

Ἀθῆναι, Σεπτεμβρίου 29 ἔτους, 29 Ἰουλίου.

Ἐκ Πατρὸς ἡλθόμεν εἰς Σάμον, ἡ ὁποία ἔχει ὥσπερ τὴν ἀνθρωπότητα δύο διακρίσεις: ἑνὸς ἀνδράς, Λογεσθῆν τὸν αὐτοῦ θέντα ποτρωτήν, καὶ Ἀλέξανδρον Λυκαίον τὸν Ἐπίσκοπον.

Ἡ Σάμος εἶνε μία τῶν μεγίστων νήσων τοῦ Ἀἰγαίου Πελάγους, ἔχει αὐτόνομον Κυβερνήτην ἀρχιερέα περὶ 40 μελῶν, ὑπὸ τὴν ἐγγύτησιν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, καὶ Ρωσίας. Εἶδε τὴν Βουλὴν τῶν ἰδίου ἔθους ἔχουσι τερπνοτάτας σκηνάς, καὶ ὅπου καθὼς λέγεται, ἀφού θορυβωδέστατα συζητήσουσι, ἀναίρουσι κατὰ τὴν ἐπιχειρήματα τῶν διὰ τῆς χρήσεως μπάστουιν καὶ κορκαίων.

ΤΑ ΑΠΡΟΟΡΤΑ ΤΟΥ ΒΑΠΟΡΙΟΥ.

Τὴν Κυριακὴν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐκίμενος πρὸς μερικοὺς ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ἐπὶ τοῦ ῥιτοῦ εἰκένος ὁ ὁποῖος ἐκλεφέν ὡς μὴ κλέψῃ πλοῖον.

Ἐπὶ τοῦ καταστρώματος εἶχόμεν μίαν διασκεδαστικὴν κορὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις ἐκείνητο ἔχουσα τὴν χεῖρα ὠραίου ἑλλήνος, τὸν ὁποῖον ὠνόμαζεν εἰς αὐτὸν τῆς, ἐπάνω εἰς τὰ γόνατά της. Ἡ κακὴ γατίσα μ' ἐπλησίασε φωνάζουσα γαλλιστὶ, εἰς ἡδὴ εἰς τὸν οὐρανὸν μαζί σας, Πάτερ μου, καὶ ἐδοκίμασε νὰ καθίσῃ ἐπὶ τῶν γονάτων μου. Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσον ἐτρομαξά!

ΚΑΛΛΟΝΑΙ ΑΘΗΝΩΝ.

Ἡ Ἰοστέφανος Πόλις τοῦ ἑλλήνος ποιητοῦ εἶνε ὠραιότερα παρ' ὅσον βταν ἡμῖν ἰδὴ πρὸ 3 1/2 ἔτων. Καὶ ἂν ὁ

Σωκράτης ἤδυνάτο νὰ ἐπανελθῇ, βεβαίως θὰ εὕρισκε περισσότερα προτερήματα τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ.

Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἡμποροῦν νὰ εἰπουν περὶ Ἀθηνῶν ὅτι ὁ Βύρων εἶπε περὶ Ἐνατίας: ἄτῃν ἀγάπησα ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας.

Ἐκείνη ὁ εἶμα

Ἡταρῶν μου καὶ πόλιν τῆς πατρίδος.

Ἐὰν κατέλθωμεν ἐκαστὸν ἐπὶ ἑκάστην ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἀθλίως ἐρημωμένας, καὶ πολλὴν πηλοκτιστῶν καλυδῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ θάλασσᾳ ἡμεῖς ἔχοντες καὶ πατρίδα καὶ ἑλπίδα. Ἕλληνες, οὐχὶ ἀνευ τῆς βαρβαρικοῦ ῥωμαίων ἐγγενῶν ἰσχύος, ἐπέτελεσαν μεγάλας μεταβολάς.

Αἱ Ἀθῆναι τῶρα ἔχουσι μεγαλειότητα δημοτικῆς κέντρας—τὴν ὁδὸν Σταδίου, τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος, τὴν λεωφόρον Κηφισίας, Μουσείον, λαμπρὰ καφενεῖα, ἡλεκτρικὸν φωτισμὸν, καὶ ὁμοαίους πρὸς τὴν φαῖδρον Πόλιν τοῦ Σηκουάνα, τὴν ὁποίαν τέσσερὶς ἀγαπῶμεν, ὑπὸ μικροτέρῃν κλίμακα. Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν ὁμοιοτήτᾳ τινὰ ἰδιοσυγκρασίας.

Τὸ Σταδίου μετὰ τὰ ἐκτὸς ὁδοὺς τοῦ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου εἶνε κατὰ θαυμάσιον πολλοὶ ἐξ ὑμῶν θὰ ἔχετε ἐπὶ εἰκόνας αὐτοῦ καὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τελευταίως.

Οἱ Ναοὶ καὶ τὰ Ἀγάλματα τῆς Ἀκροπόλεως οἷον συναρπάζουσι, καὶ οἱ τεθραυμένοι κίονες ἰθυμίζουσιν ὅτι τὸ Ἀγγλικανικὸν Προσευχολόγιον ὁμοιάζει, εἰ παροδικῇ αὐτῇ ζωῇ. «Τὸ πᾶν παρακμάζει, τὸ πᾶν παρέρχεται, τὸ καὶ ἀποκέρμεν.»

Ἐπισκεπόμεθα τὸν Ναὸν ὅπου τὰ ἔργα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ παριστάμενο. Πλησίον ἐκεῖ, Πλάτων ὁ Περσῆτης καὶ ποιητὴς τῆς πολιτικῆς, θέτει τὴν ἀντιπρὸς τοῦ Φαίδωνος τοῦ.

Βλεπομένη τὸν ναὸν τοῦ Βαχχοῦ, καὶ ἐπὶ μαρμάρου τοῦ δαυνοῦ Σιληίου, καὶ τοὺς μαρμάρους τοῦ τοῦ Παρθενῶνος, καὶ τὸ Ἐριχθίδιον ἐκτετασμένον ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν ἱστῶν παρθένων—ναυτικῶν μορφῶν χρίστας καὶ ὠραίας, τὰς.

Πρὸς τὰ δεξιὰ μὲν, καίτοι ἡ ὁδοὸς τοῦ Ἱμνητοῦ, περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μελὶ τοῦ, καὶ πρὸς ἀριστερά μὲν εἶνε ὁ Πάρων. Ὁπότε καίτοι ἡ Σαλαμίς ὅπου οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν τὸν Πέρσας κατὰ τὴν ἀνέμνησιν τοῦ ἐκείνην ναυμαχίας. Ἐδῶ καὶ ὁ καλλιὸν διατηρημένος Ναὸς πάντων τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Κόσμου. Τὸ Ἐριχθίδιον καὶ ὁ Ναὸς τῆς Νίκης εἶνε, νομίζω, κομψότεροι, ἀλλὰ καὶ τὸ Θεαῖον εἶνε ἐπὶ δὴλητικόν.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΣΤΥ.

Ἐπὶ τῇ καὶ εἰς τὸ Θεαῖον τοῦ Ἀρνώτη—ἐκτάκτως εὐάρεστον κατὰ τὸ θέρος ἀφού εἶνε ἀναπαυόμενον πρὸς τοὺς ἀστέρους. Ἦτο διασκεδαστικώτατον. Ἐχόμεν χορὸν τραγουδῶν πατριμῶν Ἰαπώνων ἀεροβατῶν. (ἦ ἦσαν Κινέζοι;) Καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν θαυμάτων μέχρι καὶ πέραν τῶν 12.30. Τραγουδῶν ἐφάλησαν εἰς τὴν γαλλικὴν, ἰταλικὴν, ἑλληνικὴν καὶ τουρκικὴν, καὶ τὰ κορίτσια ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν—ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετὰ θαυμαστῆς εὐκλείας.

Τὰ δύο παρίστανται Νεοσοκομεῖα, τὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τὸ Στρατιωτικόν, κάμνουσι λαμπρὰν ἔργασιν. Ἐπὶ τὰ δύο ἀπὸ τῶν νεοσοκομῶν ἔξω, εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κήπον τοῦ Φαλήρου, καὶ ἰππεδάμεν θελκτικὰς ὥρας ἐν μέσῳ πάντος εἶδους παραδόξων θηρίων.

Εἰς τὰς Ἀθῆνας καλὰ αἰσθήματα ὑπάρχουσι μετὰ τῆς Ὀρθόδοξου καὶ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Μετέβην εἰς τὴν Ριζαίον Σχολήν, καὶ εἰς μετέβην καὶ ὑπέβαλα τὰ σέβη μου πρὸς τὸν Μητροπολίτην.

Θεόκλητον. Ἐκεῖνος δὲ, ὁ πρῶτος κληρικὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ με ἐπισκεφθῇ εἰς τὸ Σενοδοχεῖον τοῦτο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Εἶπε δὲ ἔρρηκτος, καὶ λόκοις ἀνθρώπων, οὐκ ἔστιν τὴν γεφυρωμένην, καὶ καλῶς κατηρητισμένος, νομίζω, ἀπὸ τοῦ ἀγῶνα κατὰ τῶν περασμῶν τῆς καλλιῆς ἀγυρταίας, ἥτις ἀφθονεῖ ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ὁ τ. Ἑλλῆς, ὁ ἀγγλικανὸς ἱερεὺς, μετὰ προσκαλέσει χθὲς εἰς πρῶτον. Εἶπε δὲ διδάσκαλος τοῦ υἱοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἐπὶ ῥυθμῇ αὐτοῦ εἰς τὴν ὠραίαν ἀγγλικανικὴν ἐκκλησίαν, ἥτις ἔχει ἐκτετατὴν ἀναμνηστικὴν πρὸς τὴν Γενικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Φιλελληνισμοῦ, γραφεῖσιν τῇ ὑποδείξει τοῦ Γλάστωνος:

«Ἀνδρῶν ἱπποφάνων πᾶσα γῆ τόπος»

Χαίριτε, ἀγαπητοί μου φίλοι. Ἐλπίζω νὰ τρώω το χαλούμι καὶ τὰ κουτσια τῆς Κύπρου καὶ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον, καὶ νὰ βλέπω τινὰς ὑμῶν παίζοντας σάξον ἀπὸ χαρτιῶν.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ-ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

«Καλύτερα συνεννόησις μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν»

Ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι τῆς χθὲς Παρασκευῆς συνήλθεν εἰς τὸ Λοιδοῦν ἡ Διεθνὴς Κοινοβουλευτικὴ Ἐνώσις, ἥτις προσεκληθῇ ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν βουλευτῶν.

Περὶ τοὺς 920 ἀντιπροσώπους ἐξ ὧν τῶν Κοινοβουλίων τοῦ κόσμου—ἴσως καὶ ἐκ Κύπρου—ἔχον δηλώσει εἰς ἰδίαν ἡμερᾶν τὴν προσκλησιν. Οἱ 320 ἐκ τούτων εἶνε ἀγγλοὶ βουλευταὶ πασῶν τῶν κομματικῶν ἀποκρίσεων τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Μεταξὺ ἐκ τῶν ξένων εἶνε μέγας ἀριθμὸς πρῶτην πρωθυπουργῶν καὶ ὀψομαχῶν σχεδὸν ἐκ πάντες ξένου καὶ Ἀποικιακοῦ Κοινοβουλίου.

Ἀντικείμενον τῆς ἐνώσεως εἶνε, κατὰ τὸ πρόγραμμα, ἡ ἐνίσχυσις τῆς διαιτησίας καὶ καλύτερα συνεννόησις μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν τοῦ κόσμου.

Ἡ ἐνωσις ἐξιστοῖ ὅτι αὕτη συνετελεσεν εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συνεδρίου τῆς Χάγης, σήμερον δὲ σκοπεῖ νὰ δώσῃ μεγαλυτέραν ἀσθεντίαν καὶ ἐπιρροὴν εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο, καὶ νὰ προλαίαν τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ἐκ συμφῶν ἑλπίσιν τῶν ἐξοπλισμῶν.

Τὸ Συνέδριον θ' ἀνοίχῃ δια χαιρετιστηρίου λόγου τοῦ ἀγγλοῦ πρωθυπουργοῦ. Καὶ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἱ ἀγγλοὶ δουλεύεται ἀπίστως λαν τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα πρὸς τὴν Ρωσικὴν Δούμαν:

«Τριακόσια εἰσὶν ἐξ μελῶν τοῦ ἀγαπητοῦ Κοινοβουλίου τοῦ κόσμου χαιρετίζουσι τὰ μέλη τοῦ νεωτάτου, τοῦ Ρωσικοῦ Κοινοβουλίου, καὶ ἐλπίζουσι νὰ συναντηθῶσι μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κατὰ τὴν προσεχῇ διεθνή κοινῶς λευτικὴν συνέλευσιν ἐν τῇ Ἀνακτορῇ τοῦ Οὐιστμίνστερ.»

Ἐφάσματα Κυρηναίας.

Οἱ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Νήσου, ὅπου δὲν ὠρίσθησαν ἀνταποκριταί, θέλοντες ἐκ τῶν περιφημῶν Κυρηναίων ἀλατῶν ἀπευθύνονται πρὸς τὸν μόνον ἰδιοκτήτην κ. Νικόλαον Χρ. Οἰκονόμου, εἰς Κυρήνηαν.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

Ο ΜΙΑΟΥΛΗΣ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

Ο «Ναύαρχος Μ. αούλης», με τους δούλους του Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ εἰς ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν. θὰ προσεγγίσῃ περὶ τὴν 23 πρὸς τοὺς Αὐγούστου εἰς Λεμεσό, καὶ περὶ τὴν 2 Σεπτεμβρίου εἰς Λάρνακα, ὅθεν θ' ἀποπλεύσῃ τὴν 5 εἰς Σάμον, κατὰ τὸ δρομολόγιον ὅπερ ἐνέχρινεν ὁ Βασιλεὺς.

Τὸ κομψότατον καὶ γοργότερον εὐδρομὸν μετὰ τὸ ἐνδοξότατον ὄνομα τῆς νέας Ἑλλάδος ἐπισκεπτεται οὕτω δευτέραν φοράν μετὰ 24 ἔτη τὴν Κύπρον. Εἰς τὴν Λεμεσό, καὶ τὴν Λάρνακα ἔχομεν πεποιθήσιν ὅτι θὰ εὐρευνῶν τὸ κάμουν ὡραῖαν ὑποδοχήν.

Ἀλλ' εἰς τὴν Λευκωσίαν—ἐὰν προφθάσῃ νὰ ἐλθῇ—οἱ ἀξιωματικοὶ—τὰ πράγματα... ἤλλαξαν πολὺ ἀπὸ τὸ 82. Ἄν ἐλθῇ, τὸ πιθανώτερον εἶνε ν' ἀκούσῃ πενήντα πενήντα πέντε λόγους μετὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἡμεῖς νὰ διασχεδῶσιν, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ γέλων διαπολὺν καιρὸν.

ΕΙΛΙΚΡΙΝΙΑ ΠΡΟΣ ΙΟΝ ΤΟΙΟΝ

Τὸ συμβολαῖον μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῆς ἀποπλείας Λεμεσοῦ διὰ τὴν ἐπιτελικὴν συγκοινωνίαν δὲν ὑπεγράφη ἀκόμη. Εἶνε ὅμως ἑτοιμὸν καὶ, μέντε ἤσυχον, δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ μὴ ὑπογραφῇ.

Ἀλλ' ὁ Ὑπουργὸς ἀπήτησεν ὅπως ἐπὶ τῇ μηδὲ ἀπὸ τῆς ὑπεγραφῆς τοῦ ἡ εταιρεία ἔχῃ εἰς τὴν γραμμὴν καὶ τρίτον βαρὺν.

Διὰ τὴν εταιρείαν, ὁ ὅρος δὲν ἦτο τίποτε, ἀλλὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἦτο μικρόν. Αὐτὸ ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης ὁ Ἀρμόστῃς τὸ ἀτελήθη. Ἐκράτησε λοιπὸν τὸ συμβολαῖον πρὸς ἐπεξεργασίαν, εἰς δὲ ἐβίωσε τὴν ὑπογραφὴν τοῦ. Ἡ εταιρεία θὰ λαβῇ καιρὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ὅρον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Πράγμα ἀγνωστὸν ἕως τώρα εἰς τὰ χρονικά τῶν Ἀρμολογίων καὶ τῶν... Ἀρχιγραμματειαίων τῆς Κύπρου! Νὰ ἐνδιαφέρονται καὶ νὰ ὀδηγήσων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν μία, τοπικὴν ἐπιχείρησι; Θεὸς φυλάξῃ!

Καὶ τὸ δαίμα αὐτὸ τῆς εἰλικρινείας τῆς Ἐξουχότητος τοῦ τὸν συλλογὰ ὑπὲρ πάντων ἄλλων καὶ δεινῶς ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ τόπου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ ἀστυνομία μεταρρυθμιζέται εἰς ποῖον καὶ ἄλλοτε. Ἐγράψαμεν καὶ διὰ τὴν εἰσαγωγήν... εἰς τὰς κνίμας τῶν λαπτιέδων τῶν νέων γκετῶν ἀπὸ τριχίνον πανί.

Δὲν ἐπέρασε πολὺς καιρὸς, καὶ πολλοὶ λαπτιέδες ἐπαύον ἀπὸ πληγῆς εἰς τοὺς ποδας. Ὁ ἐπαρχιακὸς ἱατρός ἐσημείωσεν ὅτι εἰς αὐτὸν πταίῃ ἡ νέα γκέτα. Κατεδικάσεν ἐπίσης καὶ τὸ τουλουπάνι τῆς κεφαλῆς ὡς ἀνθυγιεινόν.

Τὸ γινόμενον, ὅμως εὐχὰ ἀπογίνεται!

Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἀστυνομίας, παρακαλοῦμεν τὸν κ. Ἀρχισυντονιστὴν νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς νυκτοφύλακας τῆς Λευκωσίας. Μετὰ τὸ ὑπάρχον σύστημα τῆς νυκτοφυλακῆς, οἱ θέλοντες νὰ διασχεδῶσιν μποροῦν νὰ πυροβολοῦν στὸν ἀέρα ὅχι ἀπλῶς μετὰ πολὺχροτα ἀλλὰ καὶ μετὰ κρούσιν.

Διότι ἡκούσαμεν παράπονα ὅτι ἡ ἡσυχία τῶν κατοίκων κατὰ τὰς μεσονυκτίους ὥρας χαϊδεύεται ἐλεύθερα ἀπὸ τοιοῦτο εἶδος ἀστεία.

ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἐπισκεφθὲν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὸ Νικηκασλ, μίαν τῶν ἐμπορικωτέρων πόλεων τοῦ Βασιλείου τοῦ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκεῖ διαμονῆς τοῦ ἐγκαινιάσας νέαν πτέρυγα ἐνδὸς μεγάλου βιομηχανικοῦ Κολλεγίου.

Εἰς τὸν λόγον τοῦ ὁ Βασιλεὺς ἠύχθη ὅπως οἱ σπουδασταὶ ἀποκτῶσιν «ὅχι μόνον γῶσεις πρὸς ἐπιτυχίαν ἐν τῇ ζωῇ, ἀλλὰ καὶ μὴ λησμονῶσι τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τοῦ καθήκοντος, ἀνευ τῶν ὁποίων ἡ κοσμικὴ εὐτυχία εἶνε μὴ δαμνῆς ἀξία».

Πλησίον εἰς τὰ ρητά, τὰ ὅποια στολίζουσιν τοὺς τοίχους μετὰ ἐκπαιδευτικῶν, ἀξίζει, νὶ τὸν Ἀπόλλων, νὰ τεθῇ καὶ τὸ βασιλικώτατον αὐτὸ ρητόν.

ΠΛΗΡΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΥΗΣΕΩΣ

Τὸ Διεθνὲς Κοινοβουλευτικὸν Συνεδριον, ὅπερ τὴν ἐβδόμησιν αὐτὴν συνήλθεν εἰς Λονδίνον, συνεζήτησε καὶ περὶ καλυτέρας συνεννόησεως τῶν διαφορῶν χωρῶν καὶ κοινοβουλίων μετὰ τῶν.

ἔχουσιν πολὺ δίκαιον οἱ Ἀγγλοὶ βουλευταὶ τοῦ συνεδρίου νὰ θέσωσιν εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ ζήτημα αὐτοῦ. Διότι, παραδείγματος χάριν, ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον ἐπιθυμῇ νὰ συνενεσθῇ μετὰ τὸ Κυπριακόν;

Ο ΑΘΩΟΣ ΔΡΕΥΦΟΥΣ

Τί εἶπεν ὁ ἴδιος.

Τὸ ἱστορικὸν τῶν βασάνων τοῦ.

Μίαν ὥραν καὶ δέκα λεπτά ἐχρεώσθη διὰ ν' ἀναγνώσῃ ἡ ἀπόφασίς τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Γαλλίας ἡ κηρύξασα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὸν Ἀλφρέδον Δρέυφους ἐτελῶς ἀθῶον τῆς κατηγορίας ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ διὰ τὴν ὁποίαν κατεδικάσθη εἰς καταναγκαστικά ἔργα τῷ 1894.

Ἡ ἀπόφασίς δηλοῖ ὅτι ὁ Δρέυφος κατεδικάσθη ἀδίκως καὶ κατὰ λαθὸς ὑπὸ τοῦ τελευταίου στρατοδικείου ἐν Ρένναις.

Εἰς τοὺς ἀπειραριθμούς δημοσιογράφους οἱ τινες ἐπισκεφθῆσαν αὐτόν, ὁ Δρέυφος ὀλίγα εἶπεν. «Γιγνέται μακρὰ καὶ τρομερὰ ἡ δοκιμασία αὕτη, παρετήρησεν εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ τώρα δὲ ἡ τιμὴ μου ἀπεκατέστη ἀκέραια ἐπειδὴ ἐτελῶς ἰκονοποιήμενος».

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Δρέυφος ἐξουσιοδοτήθη ὅπως δημοσίᾳ δαπάνῃ δημοσιεύσῃ τὸ πλήρες κείμενον τῆς ἀποφάσεως εἰς πενήντα γαλλικάς ἡμερίδας.

Ἱστορία τῆς ὑποθέσεως.

1894. Ὀκτωβρίου 14.—Ὁ λοχαγὸς Δρέυφος, ἑβραῖος ἀξιωματικὸς τοῦ 14ου Συντάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ, ὑπηρετῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὡς δόκιμος, συνελήφθη ὡς συγγραφεὺς τοῦ μπορδερῶ.

Τὸ μπορδερῶν τὸ σύνολον σημειώσεων περὶ γαλλικῶν στρατιωτικῶν ζητημάτων, αἵτινες κατὰ τὰ φαινόμενα προήρχοντο ἐκ γάλλου ἀξιωματικοῦ καὶ ἀπηυθύνοντο πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Σβαρτσκόπιν, γερμανὸν στρατιωτικὸν ἀκόλουθον ἐν Παρισίοις. Τὸ μπορδερῶ τοῦτο ἐπέσεν εἰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν γαλλικοῦ ὑπουργοῦ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1894. Τὰ ἔγγραφα ἐμελετήθησαν ὑπὸ τοῦ φρουράρχου τοῦ Πατοῦ δὲ Κλαμ, μέλους τοῦ γερικοῦ ἐπιτελείου, ἐρασιτέχνου δὲ ἐμπειροῦ τῶν γραφικῶν χαρακτήρων, μετ' ἀποτέλεσμα ὅτι ὑπόνοιαι ἐπέσαν ἐπὶ τοῦ Δρέυφους.

Δεκεμβρίου 23. Ὁ Δρέυφος καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου.

1895. Ἰανουαρίου 5.—Ὁ Δρέυφος δημοσίᾳ καθαιρεῖται.

Φεβρουαρίου 9.—Ἡ Βουλὴ ψηφίζει νόμον μετ' ἀναιρέσεως ἐκ τῆς ἐκείνου τοῦ ὁποίου ὁ Δρέυφος ἐστάλη εἰς τὴν Λήζον τοῦ Δαβλου.

1896—1899 Ὁ Συνταγματάρχης Πικαρ γίνεται διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν πληροφοριῶν ἐν τῷ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Περιερχέται εἰς κατοχήν τοῦ τὸ «πῦρ μπλέ», (ἡ ἐπιγραφή τοῦ διαστήματος ταγματάρχου Ἐστερχαζὺ πρὸς τὸν συνταγματάρχην Σβαρτσκόπιν.) Ὁ Πικαρ παροτρύνει πρὸς πληρὴν διαφώτισιν τῶν μηχανογραφικῶν τοῦ Ἐστερχαζὺ μετὰ τοῦ γερμανοῦ ἀκόλουθου, καὶ ἐπομένως συντελεῖ εἰς ἀναμνηστικὴν τῆς δίκης τοῦ Δρέυφους. Ὁ Πικαρ ἀδικαθίσταται ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ Ἀρὺ καὶ ἐξέρχεται εἰς Τύνιδα.

Ἐ τούτοις, ὁ ταγματάρχης Ἐστερχαζὺ καταγγέλλεται ὡς ὁ γράψας τὸ μπορδερῶ, ἀλλ' ἀθωοῦται ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου. Ὁ Ζολά εἰς δικάζεται καὶ καταδικάζεται διὰ τὴν ἐπιστολήν τοῦ «Κατηγορῶ», δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν «Αὐγὴν», οὕταν δὲ δριμύτατον κατηγορητήριον κατὰ τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Δρέυφους. Ὁ Πικαρ ἐκδιώκεται τοῦ στρατοῦ καὶ φυλακίζεται. Αἱ γερμανικαὶ καὶ ἰταλικαὶ ἀρχαὶ δηλοῦσι δημοσίᾳ ὅτι οὐδεμίαν συναφεῖαν εἶχον ποτε μετὰ τὸν Δρέυφους.

Ἀλλ' ὁ Ἐστερχαζὺ συγχρόνως ὁμολογεῖ ὅτι αὐτὸς ἔγραψε τὸ μπορδερῶ τῇ παρακινήσει τοῦ συνταγματάρχου Σανδέρ, διευθυντοῦ τοῦ τμήματος τῶν πληροφοριῶν κατὰ τὸ 1894.

1899. Ἰουλίου 3.—Τὸ Ἐφετεῖον ἀτάττει ἀναθεώρησιν τῆς καταδίκης καὶ παραγγέλλει ὅπως ὁ Δρέυφος σταλῇ ἐν ὡμίον δευτέρου στρατοδικείου ἐν Ρένναις.

Σεπτεμβρίου 9.—Ὁ Δρέυφος καταδικάζεται διὰ πέντε κατὰ δύο φήφων μετ' ἐλαφρυντικῶν περιπτώσεων. Ποινὴ δέκα ἐτῶν φυλάκισης.

Ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν ὁ Πρόεδρος Λουμπὲ ὑπέγραψε δέταγμα ἀναστέλλον τὴν ποινὴν ταύτην. Ὁ Δρέυφος τυγχάνει χάριτος καὶ ἐλευθεροῦται.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΑΠΑΙΣΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

Μητρικά πνέγουσα δύο παιδιά.

Ψυχραιμία της εγκληματίου.

Εγκλημα φρικάλιον διεπράχθη τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν εἰς τὸ χωρίον Μειοίκον, πέντε περίπου ὥρας νοτιοδυτικῶς τῆς Λευκωσίας. Μία μητρὶς ἔρριψεν, ὡς ὡμολόγησεν αὐτὴ, τὰ τέκνα τοῦ συζύγου τῆς ἐντὸς φρέατος, ὅπου εὗρον τὸν θάνατον. Αἱ λεπτομέρειαι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ὁ Δημήτριος Τσουλῆ, εἰς ἐκ τῶν εὐπόρων κατοίκων τοῦ Μειοίκου, ἦτο χῆρος μετὰ δύο τέκνων, ἐνδὸς θήλειως πενταετοῦς καὶ ἐνδὸς ἄρρενος ἐπτά ἐτών. Τὸ παρελθόντα Ἀπρίλιον ἦλθεν εἰς δευτέρον γάμον μετὰ τὴν θυγατέρα Χατζηχαλαράμπου, πλουσία, μοναχοκόρη, τῆς ὁποίας τὸ παρελθὸν δὲν ἦτο καθόλου ἀμειψτοῦ. Πρὸ τοῦ νὰ ὑπανδρευθῇ εἶχε μνηστευθῇ, διαλύσασα δὲ τὸν ὄραβωνα, συνῆλθε μετὰ τινος ἐξαδέλφου τῆς μετ' οὗ ἀπέκτησε τέκνον, μετ' ὀλίγον ἀποθανὼν κατὰ ὑπόπτον τρόπον, ὡς λέγεται.

Ὁ σύζυγός τῆς ἐλθὼν ἀπὸ πρωίας εἰς Λευκωσίαν τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ χωρίον τοῦ τὴν δεῖλην καὶ ἐζήτησεν ἀμέσως νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα τοῦ. Ἡ σύζυγος εἶπεν ὅτι τὰ ἔστιλιν εἰς τὴν μητέρα τοῦ. Καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ πατὴρ ἦτο ἡσυχος περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν.

Τὴν ἐπαύριον μεταβάς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρὸς τοῦ ἤκουσε μετ' ἐκπληξίν τοῦ ὅτι τὰ παιδιὰ τοῦ οὕτε ἦσαν ἐκεῖ οὐτε εἶχον ὑπάρχει. Ἠρχισαν τότε νὰ τὰ ἀναζητῶσι ἀπὸ τὸ χωρίον, καὶ ἀφ' οὗ ματαίως ἤρξεν ἡ συνήλαστον ὑπονοίας μὴ ἔπυσαν εἰς κανένα λάκκον.

Πραγματι ἀνέσυσαν μετ' ὀλίγον τὰ πτώματα πλεον τῶν δύο μικρῶν ἐκ τοῦ φρέατος γειτονικῆς οἰκίας. Ἀμέσως ἐδοκιμήσαν τὴν ἀστυνομίον Γερολάκκου, ἧτις παρέλαβε τὰ δύο νεκρά πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν.

Ἡ ἀστυνομία μετ' ὀλίγον συνέλαβε τὴν ἐρημέτην Ἑλένην Χατζηχαλαράμπου, δυσλογήσαντες κατόπιν προτροπῶν τῶν λοιπῶν γυναικῶν τοῦ χωρίου, ὅτι αὐτὴ τὰ ἔρριψεν εἰς τὸν λάκκον «διότι ὁ ἄνδρας τῆς τὴν ἐσκότωνε στὸ ξύλον».

Τὴν Κυριακὴν ὠδηγήθη εἰς Λευκωσίαν. Διετῆρει πλήρη ἀταραξίαν καὶ φαίνεται ὅτι εὐδόλως ἔχει συναίσθησιν τοῦ εἶδους τῆς πράξεώς τῆς. Ἡ ὁδὸν τοῦ ἀτυχοῦς πατρὸς δταν ἐπεκαλύφθη ἡ τύχη τῶν τέκνων τοῦ ὑπῆρξε βαθυτάτη.

Τὸ ἐγκλημα δὲ γνωστὸν ἐπροξένησε ζωηροτάτην διέγερσιν καθ' ὅλην τὴν περίφηριαν.

Ὁ εἰς Πισσοῦρι φόνος

Ὁ τελευταῖος φόνος γυναικὸς εἰς τὸ Πισσοῦρι ἔχει τοῦτο τὸ ἐξαιρετικὸν ὅτι τὸ μέρος ἐνθα διεπράχθη κεῖται εἰς ἀποστασιν μόλις δεκαπέντε βημάτων ἀπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ!

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Μεταξὺ Λάρνακος—Λευκωσίας. Μία Κυπριακὴ ἐπιχείρησις.

Πληροφορούμεθα ἐξ Αἰγύπτου ὅτι ἐσχηματίσθη ἐκεῖ ἑταιρεία μετ' κεφάλαιον δεκαπέντε χιλιάδων λιρῶν, ἧτις ἐντὸς ὀλίγου θὰ ὑπεβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μας προτάσεις περὶ συγκοινωνίας δι' αὐτοκινήτων μεταξὺ Λευκωσίας—Λάρνακος.

Καθὼς φαίνεται, τῆς ἑταιρείας συμμετέχουσι καὶ Κύπριοι—ἂν μὴ αὕτη ἀπαρτίζεται καθ' ὅλοκληρίαν ἐκ συμπατριωτῶν μας. Διαχειριμένος Κύπριος τευλαχιστὸν ἐκ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἔρχεται ἐνταῦθα τὴν προσεχῇ ἰσως ἐβδομάδα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς λαμπρᾶς ταύτης ἐπιχειρήσεως.

Η ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἐκτελέσεις νέων ἔργων.

Εἰς τὴν Ἀμμοχωστον ἡ κίνησις διὰ νέα ἔργα καὶ βελτιώσεις ἐξακολουθεῖ ζῶνσα. Κατὰ τὰς πληροφωρίας εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας, αἱ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νείαι προσδοκῶνται ἐκεῖ, συνεψίζονται ἐν τοῖς ἑξῆς :

Ὁ κ. Οὐίλκοξ ἤρχισε νὰ μολώνῃ τὸ μέρος ἐκεῖ τοῦ λιμένος ὅπρ' εἰς μεταξὺ τοῦ προβλήτου τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τοῦ φρουρίου, ἐκτάσεως περίπου 800 ἐπὶ 150 ποδῶν. Ἐπὶ τοῦ τοῦ ἐδάφους θὰ κτίσῃ ἀποθήκας ἢ διὰ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπορίον ἢ δι' ἄλλους σκοποὺς.

Διὰ τὸ αὐτὸ ἔργον ὁ κ. Οὐίλκοξ ἤνελξε νέον ἀσφματικὸν τοῦ νοτίου τείχους παρὰ τὴν θάλασσαν, δευτέρον δὲ ἀνοίγμα θὰ καμνῇ εἰς τὴν ἄλλην πλευράν τῆς γωίας ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου θὰ κτισθῇ μεγάλη γέφυρα.

Τὴν λιμνοθάλασσαν πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ λιμένος ὁ κ. Οὐίλκοξ ἤγορασε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἵσ τὴν ἀποξηράνῃ καὶ ἀνεγερθῇ ἐκεῖ οἰκήματα ὅσα τὴν κτη οτρωφὰ πῶς καὶ σταύλους τῶν πρὸς ἐξαγωγήν ζώων.

Τὰ οἰκήματα

Τὸ κτίριον τῆς Γεωργικῆς Τραπεζίης ἐν Ἀμμοχώστῃ εἶπε πρὸς τὸ τελειοῦσθαι, κομψοτάτον, ρυθμοῦ ἀναγεννήτως. Ταυτοχρόνως δὲ κτιζόνται αἱ δύο κατοικίαι, ἡ μία αὐτοῦ τοῦ κ. Οὐίλκοξ καὶ ἡ ἄλλη τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γεωργ. Τραπεζίης.

Ἐπὶ πλεον ὁ κ. Οὐίλκοξ θὰ στρώσῃ γραμμὴν τραμῶν ἀπὸ Ἀμμοχώστου μέχρι ἀγ. Μένωνος. Τὸ ὕλικόν αὐτοῦ ἐκομίσθη ἤδη.

Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῶσι αἱ νέαι ἀγοραὶ γαιῶν εἰς ἃς ἰσχυρῶς πρέβη, ἀπὸ Τρικώμου μέχρι Σαλαμίνος, τὰς ὁποίας θὰ μεταβάλῃ εἰς λιβάδια.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρείας ἐν Αἰγύπτῳ ὑπερετιμῆθησαν κατὰ δέκα σελλίνια.

Ὁ κ. Ἰπὼ, πρόεδρος τῆς Γαλλίας, ἐνεργεῖ ὅπως ἰδρυθῇ ἐν Λευκωσίᾳ τμήμα τῆς *Alliance Francaise*, τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν σκοπὸς εἶνε ἡ διάδοσις τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τί αἱ Δυνάμεις ἀπῆντησαν.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Χανίων ἐδήσεις, αἱ Δυνάμεις ἀπῆντησαν ὅτι εἰς μὲν ἀδύνατος ἡ ἔνωσις κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις, ἀλλ' οὐχ ἦττον εἶνε διατεθειμέναι νὰ δώσωσι μεταρρυθμίσεις προσεγγίζουσας πρὸς τὴν ἔωσιν. Ὑποτίθεται ὅτι θὰ δοθῇ τὸ το λιτῦμα τῆς Βεσνίας καὶ ἐρζιγοβίας καὶ θὰ ἀντικατασταθῶσι τὰ Διέθνη στρατεύματα δι' Ἑλληνικῶν.

Ἀλλὰ ταῦτα εἶνε ἡμῖς-τρα ἄτιμα μόνον νέας περιπετείας θὰ δημιουργήσωσιν εἰς τὴν αὐχὴν ἡσων. Μόνον ἡ ὀριστικὴ ἔωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἡ ἱκανοποιητικὴ δικαιοσύνη πρὸς τὸν ἡρωικὸν λαόν, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1207 μ.Χ. ἀγωνίζεται ὑπὲρ ἐλευθερίας.

Τὸ Κρητικὸν ζήτημα, ὡς πολλάκις ἐλέγχθη καὶ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος καταλλήλως ἀνεκτύχῃ καὶ ὑπὸ τῶν Κρητῶν καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ Μακεδονικὸν ἢ πρὸς τὰ ζητήματα τοῦ Αἰμου. Διότι ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ 1770 ὅποτε εἰ Κρήτες τὸ πρῶτον ἔλαβον τὰ δπλα κατὰ τῶν Τούρκων, οὕτε δὲ Μολδοβλάχων, οὕτε Σέρβων, οὕτε Βουλγάρων κράτος ὑπῆρχε τότε.

Οἱ δικαιοὶς ἀγωνεῖ τῶν Κρητῶν κατὰ τὸ 1821 ἡ ἐπανάστασις τῶν Μουρμιδῶν, τοῦ Χειρέτη τῷ 1841, τοῦ Μαυρογένη τῷ 1850, ἡ τριττὴ γυαντομαχία τοῦ 1866 καὶ τρεῖς ἄλλαι μετὰ ταύτην, νομίζομεν ὅτι ἀρκοῦσι νὰ πείσωσι πλεον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐνώσεως θὰ λυθῇ τὸ Κρητικὸν ζήτημα.

Καὶ αὐτὸς ὁ Στράτηφόρ Κάνιγγ δὲν θὰ ἔχει λόγον, σήμερον, κατεχευμένης τῆς Αἰγύπτου, νὰ εἰπῇ ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ ὅπως ἡ ἐπὶ προσφορῇ θέσει κειμένη νῆσος Κρήτη περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης τινὸς ὀυαμείως.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Γνωστὸν καθίσταται πρὸς τὸ Ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν πλήρωμα ὅτι ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου περιουσία χάριν ζητίας, ἐὰν μὴ εἰ περιοδεύοντες φέρωσι μετ' ἑαυτῶν κανονικὴν γραπτὴν ἀδειαν ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκδεδομένην. Παραγγέλλονται δὲ εἰ ἐκασταχοῦ τῶν χωρίων εὐλαβίστατοι ἱερεῖς καὶ πρόκριτοι νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς τοὺς περιοδεύοντες ἱερεῖς ἢ μοναχοὺς τὴν συλλογὴν ζητίας ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν πρὶν ἰδῶσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοιαύτην ἀδειαν.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου.)

Τῇ 11 Ἰουλίου, 1906.

Διδάσκαλος ἀρίστου πείρας, ἀποχωρῶν τοῦ χωρίου ἐνθα ἐπὶ διετίαν ἐδίδασκε, ζητεῖ νέαν διδασκαλικὴν θέσιν διὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος. Ἀπὸ θυνητὸν πρὸς τὸν κ. Νικεῖτημον Ἱερομόναχον, διδασκαλόν, εἰς Ἀλάμβραν, καὶ μετὰ τὴν 8/21 Ἰουλίου ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Κυπρίου».

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ "ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ"

Ο πρώην Αρχιδικαστής ἀναχωρῶν

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἡ «Λευκωσία» τῆς ἑταιρείας Λεμεσοῦ ἐφόρτωσεν ἐξ Ἀρμολύτου διακοσίου πενήντα τέσσαρας γεννημάτων τῶν ἐκεῖ ἐμπορῶν ἄλλους ἐξομῆντα ἐκ Λάρνακος, καὶ διακοσίους περίπου ἐν Λεμεσοῦ.

Ἐκ Λάρνακος, πλὴν τῶν γεννημάτων ἐφόρτωσε καὶ πολλὰ φρούτα, ἐκ Λεμεσοῦ δὲ παρέλαβε καὶ φορτίον γυψοῦ. Πάντα ταῦτα διὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ἐν Ἀρμολύτῳ διὰ τὴν φόρτωσιν ἐργάζετο συνεχῶς ἀπὸ τῆς 8 π.μ. μέχρι τῶν 5 μ.μ.

Ὁ συνεργάτης μας «Αἰκίνητος», δότις τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἔκαμε τὸ ταξίδι ἀπὸ Ἀρμολύτου εἰς Λεμεσόν, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τὸ ἀτμόπλοιο εἶνε εὐσταθὲς καὶ μετ' ἀρκετὴν φουσκοθαλασσιάν. Ἡ τράπεζα εἶνε πλουσία, ἡ κουζίνα πολὺ καλὴ καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐμπειρος.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἡ «Λευκωσία» παρέλαβεν ἐκ Λάρνακος περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸν ἀναχωροῦντα πρῶτον Ἀρχιδικαστὴν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς λαϊκῆς Χάτισσας. Εἰς Λεμεσόν τὸ δευτερόν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ πλοίου ὅπως ἀποχαιρετίσῃ τὸν Σερ Γ. Χατσίνοβον ὁ κ. Ρήγας Ντιβίς, Δικηγόρος τοῦ Στίμματος ἀφικόμενος ἐπὶ τούτῳ ἐκ Τροόδου. Ἡ «Λευκωσία» ἀπῆρεν ἐκ Λεμεσοῦ δι' Αἴγυπτον τὸ μεσονύκτιον τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου.

Αὐρὸν εἰς Λεμεσόν συνεδριάζει τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς ἀτμοπλοίας πρὸς αὐξήσιν τῶν κεφαλαίων τῆς. Τὸ 3ο ἀτμόπλοιο θὰ στειχίσῃ περὶ τὰς 10 000 λιβρας, καὶ θὰ ἔχῃ ταχύτητα περίπου 14 μιλίων, μετ' ὧν τῶν ἀναπαύσεων διὰ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ τὸ διαμέρισμα τοῦ ταχυδρομείου.

ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΓΥΨΟΠΟΙΕΙΑ

Προνόμιον εἰς τὸν κ. Κρίστιαν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιχειρήσεων — ἐκμεταλλεύσεων μᾶλλον τῶν κοιμωμένων ἕως τῶρα πορῶν τοῦ τόπου — ἀρίστη εἶνε καὶ τὸ ἱδρυθὲν Γυψοποιεῖον ἐν Λάρνακι ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Κρίστιαν.

Ἐλαβον ἤδη ἄδειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ στρώσωσι σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀπὸ Λάρνακος εἰς Ἀραδίππου, πλησίον τῆς ὁποίας κεῖνται τὰ γυψοφόρα πετρώματα, ἅτινα θεωροῦνται ἀνεξάντλητα. Ὁ δὲ ὁδὸς ὑπὸ τὸν ὅποιον ἡ Κυβέρνησις ἔδωκε τὸ πρόνομιον τοῦτο εἶνε ὅπως οἱ ἀδελφοὶ Κρίστιαν διὰ τοῦ σιδηροδρομοῦ τῶν μετακινῶσιν ὕλικόν καὶ δὲ τὰ λοιπὰ γυψοποιεῖα ἐν Λάρνακι ἐπὶ ὠρισμένῳ ναύλῳ.

Ἡ στρώσις τῆς γραμμῆς ἀρχίζει προσιχῶς.

Διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Γυψοποιεῖον ἐκομίσθησαν ἑκτακτα μηχανήματα. Σημειωτέον ὅτι ἐν Αἴγυπτῳ τῶρα προτιμᾶται ὁ Κυπριακὸς γύψος παντὸς ἄλλου. Δύναται δὲ σὺν τῷ χρόνῳ ἡ παραγωγὴ τῆς Κύπρου νὰ ἐπαρκέσῃ ὅχι μόνον διὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

Ἀνεχώρησε χθὲς διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Λεμεσοῦ ὁ κ. Ι. Βεργάδης, διευθυντὴς τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου ἵνα διέλθῃ τὰς διακοπὰς εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην. Συνώδευσαν αὐτὸν μέχρι Λάρνακος πολλοὶ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν. Ἐκ τῶν σπανίων διδασκάλων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῶν εὐρέως σκεπτομένων καὶ πεφωτισμένων, ὁ κ. Βεργάδης περὶ πολλοῦ πολυτιμότητος ὑπηρεσίας εἰς τὴν παιδείαν ἐν Κύπρῳ, καὶ αἱ συμπάθειαι καὶ ἡ ἐκτίμησις πρὸς αὐτὸν εἶνε ἀμέριστοι. Μετ' ἑνὸς ἡμέρας τῶν μαθημάτων θὰ ἐπανέλθῃ ὅπως ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΠΛΑΤΡΑΙΣ

Οἱ ἐπιχειρηματῆς τῆς Λεμεσοῦ θὰ προβῶσιν εἰς οἰκοδομὴν μεγάλου ξενοδοχείου ἐν Πλάτραις. Τὸ ρεῦμα τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Τροόδου αὐξάνει προφανῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, καὶ μέρος τοῦτου τουλάχιστον θὰ προσελκύεται διὰ Λεμεσοῦ. Ἰδρυμένου ἐν Πλάτραις καλοῦ ξενοδοχείου.

Ἀντίπαλος ὁδὸς πρὸς τὸ Τρόδος θὰ εἶνε ἡ Ἀμμοχωστός, μετὰ τὰ ξενοδοχεῖα τῆς καὶ τὴν προέκτασιν τοῦ σιδηροδρομοῦ μέχρι τοῦ Τροόδου, ἦν πιθανώτατα ἀλαμβάνει, ὡς ἐγράφεμεν, ὁ κ. Οὐλκοξ.

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Τὴν Τρίτην ἀφίκετο εἰς Λευκωσίαν, καταλύσας εἰς τὸ ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διαμέρισμά του, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρήνειας, ἐρχόμενος, ἐξ Ἀκακίου ὅπου τὴν Κυριακὴν ἐτέλεσε τὰ ἑγκαίνια τῆς ἐκκλησίας.

Ἡ αὐτοῦ Πανιερώτης ἐκ Λευκωσίας ἀνεχώρησεν αὐθιγὰ εἰς Δίκωμον, συνεχίζων τὴν περιδείαν αὐτοῦ ἀνά τὴν ἐπαρχίαν του.

"ΚΥΠΡΙΟΣ,"

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΙΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	"	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	"	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	"	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. λφ.	20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2
 Διατριβαὶ: ἰδιαίτεροι συμφωνίαι.
 Κυβερνητικὰ ἔγγραφα ὁ στίχος πρὸς 3 πέν.

Τὸ χειρόγραφο

δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΨΕΙΝ

ἐν τῇ Στὰ Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δεόν νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου».

ΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Κοινοβουλευτικὸν Συνέδριον—
 Λόγος ὑπὲρ Γερμανίας:— Ζήτω ἡ Δούμα!

Λονδίνον, 24 Ιουλίου.
 600 μέλη ἐξ ὧν τῶν Κοινοβουλευτῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς συνήλθον σήμερον εἰς τὴν Χρυσὴν Στοάν τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, συνεζήτησαν δὲ τὰ ζητήματα τῆς εἰρήνης καὶ διατηρήσεως. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Μπανερμαν ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν διὰ προσφωήσεως, ἐκφράσας τὰς συμπαθείας τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς συνελεύσεως, ἰδίως δὲ χαιρετίσας τὰ μέλη τῆς Δούμας, ἀναφωνήσας: «Ἡ Δούμα ἀπέθανε Ζήτω ἡ Δούμα!» ἐν μέσῳ παρατεταμένων χειροκροτημάτων. Ρόυτερ.

Γενναϊότατος δωρητής.

Λονδίνον, 23.
 Ὁ Βέιθ διὰ τῆς διαθήκης του ὀδίδι 1,200,000 ὑπὲρ τῆς σιδηρ. συγκοινωνίας τῆς Ροδαισίας, τῆς Γερμανικῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, τῆς Πορτογαλικῆς ἀκτῆς, καὶ τῆς Δ. Ἀφρικῆς, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν δ' ὧν θὰ διήρχετο ὁ σιδηρ. ἀπὸ Κάιρου εἰς Ἀκρωτήριον.

Ἐκληροδοτήσιν ἐπίσης 400,000 ὑπὲρ τῆς παιδείας καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν ἐν Ἀφρικῇ, 158,750 διὰ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου, καὶ 60,000 διὰ τὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰ φιλανθρωπικά καταστήματα τοῦ Λονδίνου.

(Ὁ Βέιθ ὑπῆρξεν ὡς ὁ Σερ Γ. Ρώδς εἰς ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀποίκους τῆς νοτιοῦς Ἀφρικῆς, σχηματίσας τὴν κολλοσσαίαν περιουσίαν του εἰς τὰ ἀδαμαντορυχεῖα.)

Ἀγρία διαγωγή ἀξιωματικοῦ

Παρισιοί, 27.

Κατὰ τὸ συμπόσιον ἐν τῇ στρατιωτικῇ λέσχῃ χθὲς εἰς ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ διαίως ἐξέδρισε καὶ ἐπιτέθη κατὰ τοῦ Δρέδφους, ραπίσας αὐτὸν εἰς τὸ πρόσωπον. Ὁ ἐπιτεθεὶς συνελήφθη.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Γυμναστηρίου.

Τὸ ἱσπέρας τῆς Κυριακῆς ἐπαίχθη τὸ ἱστορικὸν κυπριακὸν δράμα ὁ «Κουτσούκ Μιχμέ», τῇ συμπράξει πολλῶν ἐρασιτεχνῶν. Ἡ συρροὴ κόσμου ἦτο πρωτοφανής. Τὸν Πρωτὸν ὑπεκύβη ἐπιτυχῶς ὁ κ. Κώστας Φυσαντζίδης, τὸν δὲ Ἀρχιεπισκοπὸν μετ' ὅλης τῆς λεπτῆς τέχνης τοῦ ρόλου ὁ ἐκ τῶν ἡθοποιῶν κ. Γαϊτανάκης.

Ἀπὸ ψ. Πίστις, Ἑλπίς καὶ Ἐλευθερία.

Μεταγενετικὴ κ. Νικολοπούλου.

Αὐρὸν Κυριακὴν εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τοῦ κομιχοῦ τοῦ θιάσου κ. Γ. Νικολοπούλου, καθ' ἣν θὰ δοθῇ τὸ ὥραϊον καὶ συγκινητικὸν δράμα «Οἱ δύο Λοχιαί», καὶ ἡ κομωδία τοῦ κ. Ἀγγίλου Βλάχου «Ἡ Κόρη τοῦ Μπακάλου», ὁ κ. Νικολόπουλος, κομικὸς θεάτρου μετὰ τὰ χαρίσματα, μεταξὺ τῶν ὀλίγων καλῶν κομικῶν τῆς ἐλληνικῆς σκηνῆς, θὰ τιμηθῇ διὰ τῆς ἀθρόας παρουσίας τοῦ κοινοῦ τῆς Λευκωσίας.

